

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

caput III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

uabit etiam in exiguo numero, & hæc Ecclesia propter ipsum Spiritum sanctum dicitur columna veritatis & basis, secundum Apostolum, & illi, ut supra diximus, permixti sunt malis, & non videntur, nam fides non videtur: cognoscuntur tamen fideles, & in hoc Ecclesia est visibilis, ubi est uniformitas prædicationis, Sacramentorum, Cæremoniarum: homines videntur & prælati atque cætera membra. sic Ecclesia orauit pro Petro Act. 12. licet fides tecta sit, tamen ex operibus dinoscitur. Postremò, decorauit Christus Ecclesiam suam constantia, quatenus non deficeret à fide vsque ad consummationem mundi. Rogauit, inquit ad Petrum, pro te, ne deficiat fides tua, Luc. 22. & portæ inferorum non præualebunt aduersus eam, Matth. 16. quantumcunque Iudæi, Gentiles, & hæretici illam debellauerint. Non sic constabit congregatio Iudæorum, gentilium aut hæreticorum. Stat pro nobis firma promissio Christi: portæ inferorum, id est, nec peccata vel demon in conscientia aut Iudæus, Turca & cæteri aduersarij, foris: hæc sunt quasi desponsalia, quibus Christus sponsam suam acceptam sibi obligauit.

CAPVT III.

ARGVMENTA.

1. *Quæ & quotuplex sit forma clauium Ecclesie.*
2. *Quibus clauis sint concessæ ac mandatæ.*
3. *In quantum se extendant.*

I.

Hoc nomen, clauis, significat potestatem illam, quæ à Christo Ecclesie donata est, & ea potestas dicitur clauis. Nam sicut ea quæ claustris sunt obserata vel vincula, adhibita clauis patet & recluduntur, sic conscientie peccata abscondita, aperiuntur & liberantur.

berantur clauē spirituali uerbi Dei, ex quo habet potestatem ligandi uel soluendi, aperiendi uel claudendi regnum cœlorum. Clauis etiā dicitur ab eo, quia cuiusmodi ligatio uel solutio, clausio uel apertio, nulla uia externa fit, sed tantum uerbis diuinis, quibus adhibita tanquam clauē, soluimus uel ligamus: Clauis enim sine uia aperit uel claudit: hæc autem potestas & clauis Ecclesię idem significant. Porro duplex est clauis Ecclesię seu potestas Ecclesiastica, nempe ordinis, quæ dicitur clauis consolationis: deinde iurisdictionis, quæ est clauis correctionis. Ordinis, id est, officij clauis, est potestas docendi Euangelium, & administrandi remissionem peccatorum, & distribuēdi Sacramenta: & ideo dicitur clauis consolationis, quia perturbatam conscientiam consolatur per prædicationem pœnitentię & fidei: & si quis obediērit Euangelio, illum liberat & absoluit: si quis autem cōtemperit pœnitere, illi reseruantur sua peccata: hæc potestas fundatur Matth. 16. & 18. Ioan. 20. Altera clauis est correctionis ac iurisdictionis, & est potestas excommunicandi obnoxios publicis criminibus, & rursus absoluendi eos, si conuersi fuerint, & petant absolutionem: & hanc formam habemus, 1. Cor. 5. ubi Apostolus eum qui cum nouerca peccauerat, excommunicat, & iubet expurgari uetus fermentum, & uetat cum Fornicarijs, Auaris, Maledicis, Ebriosis & raptoribus cibum sumere uel habere commercium, & Christus Matt. 18. iubet ut habeantur tanquam ethnici excommunicati, qui non audiunt Ecclesiam, & 2. Ioan. 1. prohibetur, ne Aue dixerimus ei qui hæreticus est, & nostræ contradicit doctrinæ: nam ille qui Aue dixerit, communicat operibus eius malignis. Sic utraq; potestas & clauis fit sine uia corporali, quæ admodum Apostoli neminem coërcuerunt gladio: Sed tamen leges & Canones tenent, quod hæretici & illi qui perturbant pacem publicam, etiam armis puni-

niendi sint. Ecclesia porrò vt omnia ordine fierent, & clauēs rectè vsurparentur, commisit clauem ordinis tantùm simplicibus ministris & sacerdotibus: vt tranq; verò clauem, Papæ, Episcopis, Prælati, &c.

2. Secundò, clauēs sunt in vsu & vtilitatē totius Ecclesiæ traditæ, vt omnes qui in ea sunt, possint absolui vel ligari. Non poterunt sic Iudæi & gentes, qui extra Ecclesiam sunt, vti his clauibus: nam quantum ad administrationem & dispensationē, non toti Ecclesiæ concessæ sunt, sed tantùm ministris, vt ijs vtantur ad vtilitatem cōmunitatis: nam illi in ordinatione sacerdotali à Catholico Episcopo accipiunt singulare donū ac potestatem dispensandi clauēs atq; sacramenta: nec enim quilibet baptizatus hæc potest. Nā Apostolus 1. Tim. 4. ait: Noli negligere gratiā quæ data est tibi p̄ impositionem manuum presbiterij sive Episcopatus. & 2. Tim. 1. Cōmonefacio te, vt susceperis donū Dei siue gratiā quæ in te est per impositionem manuum mearum: sed iam erat baptizatus Timotheus, & postea impositione manuum singulare accepit donū. vndè qui hoc dono caret, etiam si baptizatus sit, non habet potestatem vtendi clauē, & Apostolus Rom. 10. inquit, quomodò prædicabūt (scilicet fructuosè) nisi mittantur? id est, ad hoc ministerium verbi per Catholicos Episcopos sint ordinati. & Matth. 23. vocatis seruis suis, dixit & c. Ergo quicumque temerè sibi hoc ministerium vsurpant, non solùm infructuosè agunt, sed etiam grauiter peccant, vt patet in Chore, Dathan & Abiron, Num. 16. cap. Insuper et si historię testantur, in præsentia populi vel ab ipso etiam populo electos fuisse Episcopos (sed tunc cùm adhuc exiguus erat numerus Christianorum) tamē semper accessit auctoritas vicini Episcopi, penès quem stabat vel recusare, vel approbare electū, & sine tali Episcoporum auctoritate ac confirmatione nullus legitur officium Episcopatus egisse. Itaq; hæc res nunquam dependit

dependit à solo populo: sed tunc Apostoli potiùs vel eorum successores, qui erant superintendentes Episcopi, constituerunt alios Episcopos ac presbyteros, non autem populus: quod expressè dicit scriptura Apostolica, vbi Paulus ad Titum, quem Episcopum fecerat in Creta, inquit Tit. 1. Huius rei gratia reliqui te in Creta, vt constituas oppidatim presbyteros, sicut ego tibi ordinaram &c. & Actor. 14. simile probatur, & sic hodiè officium Catholicorum Episcoporum est, ordinare vel constituere presbyteros: & sic ordinati ab illis, legitimam habent potestatem clauum in Ecclesia.

Tertiò, claues se extendunt ad remissionem culpæ & pœnæ æternæ: hinc stat satisfactio Christi, qui mortuus est pro delictis nostris, Rom. 4. & posuit in illū pater iniquitatem omnium nostrū, sed non extendunt se ad remissionē pœnarū temporalium, quæ naturaliter sunt nobis inflictæ & cognatæ, vt fames, sitis, infirmitas, aduersitas mors &c. Nam etiā sancti his obnoxij sunt, neque se extendunt ad pœnas quas pro peccatis peculiaribus Deus infligit, sicut populus Iudaicus propter idololatriam, Exod. 32. & murmuratiōē, Nu. 21. & propter adulterium, 2. Re. vlt. de Dauide &c. Et nūc plectitur mundus pestilentijs, bellis, dissidijs ac hèresibus, propter libidinem, crapulam seu ebriositatem, adulteria, avaritiam, impietatem &c. huiusmodi pœnas non tollunt claues: mitigantur tamen orationibus, elemosyna, pœnitentia & satisfactione, & cessatione à vitijs, 1. Cor. 11. Si nos ipsos diiudicemus &c. neq; extendunt se claues ad tollendas afflictiones sanctorū ac varias tribulationes: nā eiusmodi non sunt pœnæ pro culpis peccatorum, sed potiùs crux atq; exercitium, quo aboletur & moritur peccatum in nobis, & crescit nouitas Spiritus iuxta Apostolum, exterior homo corrumpitur, vt interior renouetur, sicut patet de Iob, Tobia, Paulo, & alijs

& alijs sanctis. Possunt quoq; clauēs extendi in pœnas temporarias, debitas pro culpis peccatorum, iuxta sanctiones canonum atq; veterum Pontificum qui septennem pœnitentiam exigunt pro vno peccato mortali, sed hoc solū potest authoritas Papæ & prælatorum Ecclesię: nam soli Petro dicta sunt hæc verba, Tibi dabo clauēs regni cœlorum, Matth. 16. Non sunt hæc verba dicta ad alios Apostolos, Ioan. 20. & Matth. 18. Sed illis dictum fuit simpliciter, Quęcunq; ligaueritis super terram, &c. Ideò tenet Ecclesiā, quòd quanuis omnes sacerdotes pares sint in absoluendo à culpa & pœna æterna, non tamen in absoluendo à pœna temporaria: Papæ verò authoritas extendit se ad pœnam & culpam &c. Christus inquit, Tibi dabo clauēs regni cœlorum: non inquit, Dabo toti Ecclesię, vt hæc tibi eas tradat, aut vt ab ea illas accipias: sed inquit disertè, Tibi dabo. Sunt igitur Petro traditę clauēs, non in persona Ecclesię, sed in sua potiùs tanquā publico superintendenti & officiali ad commoditatem Ecclesię & profectum fideiū &c. At inquis: Si sacerdos à pœna æterna & culpa absoluit, quare non etiam à pœna temporaria? Respondeo, quia Deus sic vult, vt in præsentī peccatum nostrum sic puniatur in nobis, 2. Reg. 12. vt in Dauid, qui à pœna æterna absoluitur quidem per prophetam Nathan, sed temporaria pœna illi reseruabatur, nempe mors filij, persecutio & bellum, vt in ipso peccatum hoc puniretur, & fructus pœnitentię fierent. Sic Apostolus 1. Corinth. 5. tradidit peccatores Sathanę ad interitum carnis, & licet culpe Adę sit remissa, attamen tota posteritas adhuc sentit pœnam &c. Roman. 8. Corpus mortuum est propter peccatum, id est, mortificatur.

CAPVT V.

A R G V.